

P R E S U D A

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

Okružni sud u Požezi, u vijeću sastavljenom od sudaca ovoga suda Branimira Miljevića, kao predsjednika vijeća i Ljiljane Štirmer, kao člana vijeća, te sudaca porotnika Ivana Nadja, Karla Graića i Ivana Šarića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivanke Stasny, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv Bogdana Delića i Stevana Štekovića, sada obojice nepoznata boravišta, zbog krivičnog djela iz članka 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske (OKZH), povodom optužnice Okružnog JT Požega KI-91/92 od 25. ožujka 1993. godine, dana 20. svibnja 1993. godine, nakon održane javne glavne rasprave u prisutnosti zamjenika Okružnog JT Ivana Delića, te branitelja optuženika Julke Lučić-Prča, a u nenazočnosti optuženika, istog dana je donio i javno objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženici:

1. BOGDAN DELIĆ, sin Petra, rođen 20. ožujka 1964. godine u Požezi, s posljednjim prebivalištem u Rasnoj, općina Požega, na kbr. 25, Srbin, sada nepoznata prebivališta.

2. STEVAN ŠTEKOVIĆ, sin Stojana i Ane, rođene Projanović, rođen 24. travnja 1966. godine u Požezi, s posljednjim prebivalištem u Opršincu kbr.15, općina Nova Gradiška, Srbin, sada nepoznata prebivališta

k r i v i s u

što su:

dana 29. kolovoza 1991. godine u prijedopodnevnim satima u mjestu Koprivna, općina Požega, kao pripadnici tzv. "Teritorijalne obrane SAO Zapadna Slavonija", za vrijeme oružanih sukoba na području sjeverozapadnog dijela općine Požega, općine Pakrac, protivno odredbama članka 31. i 34. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata, zaustavili Dubravka Klanfara koji je svojim traktorom i prikolicom prolazio cestom Striježevica - Milivojevci, sakupljajući mlijeko, te uperivši u istoga automatsku pušku izvršili pretres, zatim ga stavili u prikolicu i odvezli do sela Cikote, gdje u od njega prijeteci mu oružjem tražili podatke o postrojbama

Hrvatske vojske i policije, o njihovom razmještanju i naoružanju, a nakon toga odvezli u mjesto Šušnje, općina Pakrac, gdje se nalazio sabirni logor i gdje su ga zadržali kao taoca 46 dana, sve do 13. listopada 1991. godine, kada je razmijenjen s više osobe hrvatske nacionalnosti koji su na isti ili sličan način bili zatočeni za osobe lišene slobode zbog počinjenih krivičnih djela protiv Republike Hrvatske,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanih sukoba uzeli civilnu osobu za taoca i protuzakonito ga zatvorili,

čime su počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, ratni zločin protiv civilnog stanovništva, označeno i kažnjivo po članku 120. stavak 1. OKZH,

pa se temeljem članka 120. stavak 1. OKZH

c s u d j u j u

BOGDAN DELIĆ na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina.

STEVAN ŠTEKOVIĆ, na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina.

Po članku 90. stavak 4. ZKP optuženici se oslobađaju od plaćanja troškova krivičnog postupka.

Obrazloženje

Okružno javno tužiteljstvo Požege optužilo je Bogdana Delića i Stevana Šteковиća zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. OKZH.

Optuženici Bogdan Delić i Stevan Šteковиć pridružili su se paravojnim srpskim formacijama i nalaze se na prostoru koji je za sada nedostupan državnim organima Republike Hrvatske. Kako se radi o teškom krivičnom djelu vijeće ovoga suda je na prijedlog Okružnog JT Požege dana 29. ožujka 1993. godine donijelo rješenje da se optuženicima sudi u nezatočnosti.

U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoka Dubravka Klanfara, te je izvršio uvid u prekršajnu evidenciju, potvrdu o imovnom stanju i izvod iz kaznene evidencije.

Na osnovu tako provedenog dokaznog postupka, vijeće ovoga suda je ocijenilo da su optuženici počinili djelo koje im je stavljeno na teret.

Svjedok Dubravko Klanfar saslušan tijekom istražnog postupka iskazao je da se 29. kolovoza 1991. godine kretao cestom Koprivna - Jeminovac gdje je skupljao mlijeko. Došavši ispred sela Koprivna ispred njega izišla su tri civila naoružani automatskim puškama. Među njima prepoznao je dvojicu komšija, inače njegovih vršnjaka s kojima je išao u školu. To su bili optuženici Bogdan Delić i Stevo Šteković. Nakon što su ga zaustavili natjerali su ga da siđe s traktora, a na ruke su mu stavili lisice. Po tom su ga smjestili u traktorsku prikolicu, te su ga šumskim putem s ruksakom na glavi odvezli u selo Cikote. Tamo su mu rekli da će ga ispitati neki Drago pa da će ga nakon toga pustiti kući. Kako se taj Drago nije pojavio ispitivali su ga Bogdan Delić i Stevo Šteković i to o tome tko je sve u selu član HDZ, gdje su postavljene straže, kako su naoružani i tko je sve u policiji. Nakon toga došao je neki kombi pa su ga ponovno svezali i odvezli ga u zatvor u Bučje. U Bučju je bio smješten u veterinarskoj stanici gdje su zarobljene ljude vrijeđjali i zlostavljali. Za boravka u zatvoru se razbolio od čega i danas ima posljedice.

Na glavnoj raspravi nadopunio je svoj iskaz ističući da prilikom uhićenja nije imao nikakvo naoružanje i da je bio u civilnom odjelu. U zatvoru u Bučju sreo je i druge uhićene Požešane.

Iz izvoda iz prekršajne i kaznene evidencije za optuženike utvrđeno je da isti nisu do sada evidentirani kao počinitelji kaznenih djela.

Iz potvrde društvenih prihoda općine Požege utvrđeno je da se isti ne vode kao posjednici nekretnina.

Optuženicima Bogdanu Deliću i Stevanu Štekoviću stavljeno je na teret da su počinili krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. OKZH.

Saslušanom svjedoku Dubravku Klanfaru, vijeće ovoga suda u cijelosti je poklonilo vjeru jer je svjedok decidirano i jasno opisao cijeli događaj i u njegovom iskazu nije bilo nikakvih nejasnoća i proturiječnosti.

Prema iskazu toga svjedoka on je uhićen od optuženika Bogdana Delića i Stevana Štekovića koje osobno poznaje jer je s njima išao i u školu. Uhićen je u trenutku dok je svojim traktorom skupljao mlijeko. Bio je obučen u civilno odjelo i nikakvo naoružanje nije imao sa sobom. Njega su osobno uhitili optuženici prijetivši mu automatskom puškom, a nakon toga su ga svezali lisicama i u traktorskoj prikolici odvezli u selo Cikote. U selu Cikotama optuženici su osobno ispitivali Dubravka Klanfara o postrojbama hrvatske policije i njihovom naoružanju. Nakon toga odvezli su ga u zatvor u Bučje kako bi ga kasnije razmijenili za osobe srpske nacionalnosti.

Postupajući na taj način optuženici su prekršili odredbe članka 31. i 34. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata. Članak 31. spomenute Konvencije govori da se nad civilnim osobama ne smije vršiti nikakva tjelesna ili moralna prinuda da bi se dobila od njih neka obavještenja. Iz ponašanja optuženika vidljivo je da su oni pod prijetnjom oružja ispitivali u Cikotama oštećenika Dubravka Klanfara.

Članak 34. spomenute konvencije govori o tome da je zabranjeno uzimanje taoca. Iz utvrđenog činjeničnog stanja ustanovljeno je da su optuženici uhitili Dubravka Klanfara i sproveli ga u zatvor u Bučju samo za to da bi ga razmijenili za uhićene osobe srpske nacionalnosti.

Postupajući na takav način, kršeći odredbe Ženevske konvencije o postupanju s civilnim osobama, optuženici su počinili krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva jer su u njihovim radnjama stečena sva zakonska obilježja ovoga djela.

Odlučujući o kazni vijeće ju ponašanju optuženika nije našlo olakotnih okolnosti jer su optuženici i dan danas u neprijateljskim redovima iako su imali mnogo prilika da su to željeli, da te neprijateljske redove napuste.

S druge, pak strane od otegotnih okolnosti sud je cijenio visok stupanj krivične odgovornosti jer se ovdje radi o direktnom uništavanju na strani optuženika. Oni upravo žele uhititi Dubravka Klanfara znajući gdje se on kreće i tako uhićenog sprovode ga do Bučja. Isto tako radi se o najtežim krivičnim djelima za čije gonjenje je Republika Hrvatska obvezna perovoditi postupak u skladu sa međunarodnim obvezama. Stoga je vijeće, cijeneći težinu djela i stupanj krivične odgovornosti optuženicima izrekalo zatvorsku kaznu u trajanju od osam godina, smatrajući da će se s takvom kaznom u cijelosti postići svrha kažnjavanja.

Kako su optuženici za sada nedostupni državnim organima Republike Hrvatske i kako nemaju nikakve imovine sud ih je oslobodio od plaćanja troškova krivičnog postupka.

Požega, na dan 20. svibnja 1993. godine

ZAPISNIČAR:

10707
Ivanka Stastny

REPUBLIKA HRVATSKA
PREDSJEDNIK VIJEĆA:
Klanfar Valjević

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana pismenog primitka presude. Žalba se podnosi u tri osto-vjetna primjerka ovome sudu neposredno ili preporučenom pošiljkom putem pošte, a o žalbi odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U POŽEŽI

Suglasnost ovog prijepisa sa izvornikom
ovjerava upravitelj kancelarije